

zeer op prijs worden gesteld. Het is hoog tijd dat paal en perk wordt gesteld aan deze vorm van vervuiling, die in vogelmagen van noordpool tot zuidpool wordt aangetroffen.

Summary Extreme densities of industrial plastic pellets were found on 18 October 1989 on the beach north of IJmuiden. Nearly all pellets were new and of the same shape and whitish colour, and are therefore likely to originate from a single source. Figures of contents of four sample sites of 1 metre length are given in the table (Numbers of new and old industrial plastic pellets, fragments of users plastics, small tarballs and paraffine (?); samples taken in areas with low density ('laag'), average density ('gemiddeld') and high density ('hoog')). The average density over the total length of beach searched for plastics (3 km) is estimated at about 3000 pellets (96 grams) per metre. This means that this stretch of beach alone received about 9 million pellets, with a total weight of 288 kg.

Jan Andries van Franeker, p/a Rijksinstituut voor Natuurbeheer, postbus 59, 1790 AB Den Burg, Texel.

Mededelingen

WAARNEMING VAN EEN ALK ALCA TORDA OP EEN DIEPTE VAN 140 METER

In het jaarverslag van de North Sea Bird Club ('Report for 1986') wordt melding gemaakt van een buitengewoon diep duikende Alk. In een brief verhaalt J.A.Jury van een waarneming vanuit een 'Perry submersible PC1805' in het Brent veld (61°00'N, 01°40'E) op 130 en later op 140 meter diepte. Op 11 februari 1986 werd een zwemmende zeevogel gezien. Spoedig bleek het om een Alk te gaan die vooral verbazing teweegbracht omdat het niet ging om een bliksembezoek op deze diepte maar klaarblijkelijk om een normaal uitstapje. De vogel zwom rustig rond en benaderde de ramen van de capsule tot op een meter afstand, waarschijnlijk aangetrokken door de sterke lampen. Op de Seabird Group Conference in Uttoxeter in 1982 werd melding gemaakt van een duikdiepte van 180m voor de Zeekoet. Ook waren herhaaldelijk Zeekoeten op 120m diepte uit netten gehaald. In deze gevallen ging het om in netten verdronken vogels die theoretisch ook tijdens het binnenhalen van de netten verstrikt kunnen zijn geraakt. Deze waarneming is uniek in zijn soort en toont onomstotelijk aan dat alkachtigen inderdaad dergelijke diepten binnen hun macht hebben. In Cramp (1985; Birds of the Western Palearctic IV) wordt voor de Alk een maximale diepte van '5-7, misschien 10m' opgegeven. De Zeekoet zou volgens deze bron 30-55m diep water bereiken.

Anderson, A. 1988. Deep-diving auk; Razorbill at 140 metres. In: Anderson, A. (ed) 1988. The North Sea Bird Club, Seventh Annual Report, p54, Aberdeen. CJC

"COMPARATIVE INVESTIGATION OF SOURCES OF OIL ON SEABIRDS AND BEACHES, PART 3: SAMPLE TAKING IN THE NETHERLANDS" NIEUW NSO PROJECT IN SAMENWERKING MET DEENSE EN DUITSE ONDER- ZOEKERS

Van 1990 tot en met 1992 zal het Nederlands Stookolieslachtoffer-Onderzoek (NSO) meedraaien in een samenwerkingsverband met het Deutsches Hydrographisches Institut (DHI) en Ornis Consult in Kopenhagen om na te gaan welke bronnen verantwoordelijk zijn voor de oliebesmeuring van op de kust gevonden vogels en van de kust zelf. Dit najaar hebben de drie partners elk subsidie aangevraagd voor hun aandeel in het project bij de EEG en kortelings werd bekend dat de verlangde subsidies inderdaad zijn toegekend. Alleen een formele afwikkeling rest ons nog alvorens we daadwerkelijk met het project kunnen beginnen.

Olieanalyse is in Nederland altijd een struikelblok gebleken. Als voornaamste reden werd door Directie Noordzee steeds aangevoerd dat analyse van oliemonsters te duur was (ca. f 1000,- per monster) en daarom zijn er slechts incidenteel monsters olie op samenstelling onderzocht. De analyse van oliemonsters is slechts